

Csak a szenvedés nem ízelget, nem szurkál minket.
Ki tudja? – tán akar. De
egy *bizonyos pontig* nem bír
velünk. Aztán minden megáll.
A csöndről tehetetlenül
siklik le bármelyik karom.
Szabad préda vagyunk.

Jónás Csaba

VETÜLETEK

„...*minden három dimenziós tárgy, melyet
egyszerűen csak látunk, egy olyan négy-
dimenziósnak a vetülete, amit nem ismerünk.*”

Marcel Duchamp: Zöld doboz

Dráma a lőtéren

Véres dráma játszódott le szombaton a dél-norvégiai Farsund város egyik sportlőterén. Egy ismeretlen helyről támadó orvlövész agyonlőtt két sportlövőt, akik éppen a lőtáblák előtt tanulmányozták eredményeiket. A támadó néhány perc múlva meggyilkolta az áldozatokhoz siető két orvost is, majd megsebesített két másik személyt is.

(Ars poetica)

A tűzkerék lassan bukdácsolt lefelé a domboldalon, pöfékelt, puffogatott és olykor lángokat pökött. Lerítt róla, hogy házi-
lag barkácsolt szerkezet. A törököket is ez a hatás bilincselte
le: mozdulni sem tudtak a meglepetéstől, csak rázkódtak,
remegtek a magukba fojtott röhögéstől, miközben a kerék
átlendült velük az adott pillanaton és az egész, alapvetően
jelentéktelen, hülye életükön.

(circulus vitiosus)

„Maga agyalt ki magának
legyőzhetetlen akadályokat,
és egy viharos éjjel
egy szirthez hasonló magas partról
egy eléggé mély és sebes
folyóba vetette magát,
és bele is veszett.”
(*Shakespeare nővére*)

A szovjethatalom Makszim Gorkijt küldte a szigetekre, hogy *saját tapasztalatai* alapján cáfolja meg az ellenséges híradást. Gorkij érkezése előtt áthúzták az ágyakat, fehér abrosszal terítettek az ebédlőben, és aznap nem végeztek ki senkit. Gorkij végigsétált a barakkokon, senkitől *nem kérdezett* semmit, és hazautazott. Soha *nem beszélt* Szolovkibéli tapasztalatairól.

A világ első önkéntes temetőjében járunk. Fiatal és kevésbé fiatal emberek strandpapucsban, fürdőköpenyben a kőasztalok körül ülnek, vagy a márványoszlopoknak támaszkodnak, vagy tenyerükbe rejtik az arcukat, míg fényes koponyájukra madár, lepke vagy bogár nem száll. Egy lépés hátra vagy egy zseton.

(aqua vitae)

Valami őrült nagy merénylet volt a levegőben: a szentváros fölött gomolygó fellegek, mint egyfajta halfarkas-tárlók, az utcákon a selyembe-damasztba bújtatott hamvas melleken a harapásnyomok, mint a szerelembe zárt rendőrség, a város homlokán ejtett vágások, vékony, színes csíkok, mint egy fenyegetően fölnagyított marokkójáték.

Az árulás előestéjén a szentváros utcáin bolyongtam lélekben újjászületve, szent szűzként vegyültem el a tömegben. Halk zümmögésként ereszkedett a városra a még mindig haldokló ember idegtépő üvöltése.

Az üvöltés két napja vált hallhatóvá, de valószínűleg már csaknem kétezer éve erősödött egyre gyorsuló tempóban, míg most áttörte a bűvös határt, és félő, hogy hamarosan tisztán kivehető lesz. Arra nem is merek gondolni, hogy mi lesz, ha esetleg küldetésem nem járna sikerrel. Mindenesetre teológusaink már dolgoznak egy új doktrínán, amely végszükség esetén útmutatásul szolgálhat.

(Divina Amnézia)

Háy János

HOMOKSZÍN SZEMEK

Nem láthat,
hiszen szeme csak homok és víz,
szeme homokban homok és vízben víz.
Léptei az állatok puha léptében
az emberek durva lépése,
s az emberek durva léptében
az állatok puha lépése.